

ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ

ਬਨਾਮ

ਅਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ

ਜਨਵਰੀ 10, 1995

[ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਸੁਜਾਤਾ ਵੀ. ਮਨੋਹਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913—ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iv)—ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ—ਭੈਣ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਿੰਸੇਦਾਰੀ ਜੈਂਟ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਚੀ—ਭਰਾ ਨੂੰ "ਦੂਜਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ।

ਜਵਾਬੀ ਦੀ ਭੈਣ ਨੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਦਰਜ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਿੰਸੇਦਾਰੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ : 1.1. ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੈਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ "ਦੂਜਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰ" ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ 15(1)(ਬੀ)(ਚੌਥਾ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

1.2. ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ) ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਤੋਂ (iii) ਨੂੰ 1980 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 14 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 15(1)(ਬੀ)(iv) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ)(i) ਤੋਂ (iii) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ "ਸਾਂਝੇਦਾਰ" ਹਨ, ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ।

ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, [1986] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 249 ਅਤੇ ਭਿੱਖਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਰੂਪ, [1992] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 319, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ : ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1569 ਦਾ 1986।

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 22.1.85 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਕੇ.ਕੇ. ਮੋਹਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਗਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮ ਮਲਹੋਤਰਾ ਜਵਾਬੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ :

ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ

ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉੱਠੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ RSA 3126/84 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੀਰੂ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਹਨ। ਨੀਰੂ ਨੇ ਵਿਵਾਦਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਅਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸਨ ਐਕਟ, 1913, (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, 'ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ) ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਲਿਮਿਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, [1986] 2 SCC 249, ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਤੋਂ (iii) ਨੂੰ 1960 ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 14 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਵਜੋਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਵਿਰੋਧੀ ਐਲਾਨਿਆ। ਨਤੀਜਤਨ, ਧਾਰਾ 15(1)(ਏ) ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਤਿਰਿਕਤ ਵਿਰੋਧੀ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ।

ਅਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ) ਦੀ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਿ "ਹੋਰ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ" ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸਨ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 15(1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਤੋਂ (iii) ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸਨ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ, ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਭਿੱਖਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਰੂਪ, [1992] 1 SCC 319, ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 1960 ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 15 ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸਨ ਦਾ ਹੱਕ "ਹੋਰ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ" ਵਿੱਚ ਚੌਥੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ) ਦੀ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਿਕਾਲਿਆ ਗਿਆ -

"ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋਣ। 'ਹੋਰ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ' ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਛੁੱਟਿਆ ਜਾਂ ਛੱਡਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੱਕ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਪਸੰਦੀਦਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੱਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਉਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ) ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਹੋਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੁਝ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲੇਖ ਆਰ- ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਾਈਕਲਸ 14 ਅਤੇ 15 ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀਅਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਣ। ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਹੁਣ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧੀ ਜੋ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ) ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਪਹਿਲੀ) ਤੋਂ (ਤੀਜੀ) ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਵੀ ਚੌਥੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ 'ਸਾਂਝੇਦਾਰ' ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸਨ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਅਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦੇ ਦਾ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਨੀਰੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)(ਬੀ) ਦੀ ਚੌਥੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਤੀਜਤਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਮੋਹਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਅਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਨੀਰੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਵਾਬੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ 1974-75 ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ,

ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਏ.ਜੀ.

ਅਪੀਲ ਰੱਦ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate